

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 listopada 2023 r.,

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **T.D.**,

skazanego z art. 157 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 13 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 1943/22,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie

z dnia 29 sierpnia 2022 r, sygn. akt II K 633/21/K,

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

WZ

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy z dnia 29 sierpnia 2022 r. (sygn. akt II K 633/21) T. D. został uznany winnym czynu z art. 157 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz uniewinniony od zarzucanego mu czynu z art. 211 k.k. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 13 kwietnia 2023 r. (sygn. akt IV Ka 1943/22) wyrok Sądu I instancji zmieniono w ten sposób, że uchylono orzeczenie o uniewinnieniu i w tym zakresie sprawę przekazano do ponownego rozpoznania, zaś w zakresie skazania za czyn z art. 157 § 2 k.k. wyrok utrzymano w mocy wymierzając zamiast kary pozbawienia wolności karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł każda.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając wyrokowi *„rażącą i kwalifikowaną obrazę przepisów postępowania, tj. art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm., dalej: „EKPCz”) oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (dalej: „KPP”), poprzez nienależytą obsadę Sądu, polegającą na wzięciu udziału w składzie orzekającym w niniejszej sprawie osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3), co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą, o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.”*

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego Wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi odwoławczemu.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna.

Analiza akt sprawy oraz uchwały KRS nie pozwala na wysnucie wniosku, jakoby zachodziła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. (I KZP 2/22, OSNK 2022, nr 6, poz. 22) brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie

przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oznacza to, że należy wykazać in concreto, że z uwagi na dające się zidentyfikować okoliczności związane z powołaniem danego sędziego do sądu, istnieją tego rodzaju wątpliwości, iż sąd w składzie którego zasiada taki sędzia jest sądem nienależycie obsadzonym. Jak wynika z dokumentów, kwestia powołania sędziów orzekających w sprawie nie wskazuje na zaistnienie takich wad, które powodowałyby konieczność uznania, że w istocie w tej konkretnej sprawie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza opisana w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. Zwłaszcza, że w tym zakresie poszerzonej argumentacji nie przedstawił sam skarżący, pozostając na bardzo ogólnych twierdzeniach. Nie wskazał żadnych okoliczności, które in concreto prowadziłyby do potwierdzenia się sygnalizowanych przez niego obaw w odniesieniu do niezawisłości członka składu Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie. Wskazanie wyłącznie na fakt braku kontrkandydata w konkursie w 2021 r. oraz kontakty służbowe z sędzią X.Y. (przewodniczącym organu przyjmującego nazwę Krajowej Rady Sądownictwa) nie jest wystarczające dla zakwestionowania w niniejszej sprawie bezstronności Sądu ukonstytuowanego z udziałem sędziego Y.Z. Sam zresztą skarżący wątków tych nie rozwija, a jedynie je sygnalizuje.

Ocena ta może ulec zmianie w przypadku ujawnienia się w przyszłości innych okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą wskazywać na brak spełnienia standardów bezstronności i niezawisłości przez sąd, w składzie którego znalazła się osoba powołana na urząd sędziego sądu powszechnego w wadliwej procedurze przed Krajową Radą Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3).

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[J.J.]

